

Fremme af Øernes egen Velfærd, dels til Betryggelse af Moderlandets Interesser.

Med disse Ord skal jeg saa anbefale de foreliggende Lovforslag alle til velvillig Fremme, idet jeg udtaler som min Overbevisning, at Øerne ville gaa frem i Velstand, naar disse Lovforslag gennemføres. Betingelserne ere i alt Fald til Stede, ikke blot ved, hvad der vil være gjort igennem Lovgivningen, men ogsaa for saa vidt som Øerne ubetinget ere nogle af de smukkeste og bedste, som flyde paa Havet, nogle af de smukkeste og bedste blandt de vestindiske Kolonier, har jeg det sikre Haab, at naar Befolkningen derude faar den Ansvarsfølelse, som følger med Selvstyre, baseret paa en fornuftig finansiel Ordning, saa har den Betingelserne for at gaa frem til Nytte for sig selv og Moderlandet, og jeg haaber, at Ministeren maa have den Glæde at kunne gennemføre disse Love til Nytte for os alle. Han staar sikkert paa en god Grund ved at bygge paa en Betænkning fra Folketinget, som ganske vist er 10—15 Aar gammel, og paa Kommissionens Indberetning, som, om end den ikke er fulgt i alle Henseender, dog har afgivet Basis for disse Loves Fremkomst.

K. M. Klausen: Det er en meget omfattende Dagsorden, vi have i Dag, ikke mindre end 10 forskellige Love, alle sammen første Behandlinger. Disse Love bleve først forelagte den 15. December og ere allerede nu satte paa Dagsordenen. Naar vi derhos erindre, at der i Øjeblikket foregaar et stærkt forceret Arbejde i alle Udvalg, tror jeg at turde udtale, at det har været vanskeligt for os Medlemmer at sætte os saa grundigt ind i alle disse mange forskellige Spørgsmaal, som mange ellers vilde have gjort.

Da vi sidst indgaaende forhandlede Forhold vedrørende Vestindien, drejede det sig om Øernes Salg. Dette Øsalg gik desværre ikke i Orden. Jeg var stemt for det og havde meget gerne set, det kunde være lykkedes den Gang at afstaa Øerne paa de Betingelser, der da var Tale om. Dette Salg strandede jo, hvem der bar Skylden derfor, skal jeg ikke komme ind paa her, men jeg tror at turde udtale, at hvis Regeringen den Gang havde vist noget større Kraft, end den gjorde, havde det maaske været muligt, at Øerne vare blevne afstaaede og havde været bedre stillede end nu. Naar vi se paa de nu foreliggende Love, tror jeg at turde udtale, at i det hele er Tendensen den at

spare Penge, at bringe Statens Udgifter nedad, og det kan ikke nægtes, at det ogsaa er lykkedes gennem de 10 foreliggende Lovforslag. Den ærede Finansminister oplyste for os den Dag, han forelagde disse Lovforslag, at Statskassens aarlige Gennemsnitstilskud til Vestindien for de sidste 5 Aar havde været 545,000 Kr. Nu bliver det nedbragt saaledes, at Tilskuddet i Fremtiden kun skal blive 175,000 Kr. Det er jo en meget betydelig Besparelse, her er Tale om, og der stilles jo endogsaa i Udsigt, at naar disse Love gennemføres, vilde Besparelsen gaa endnu højere op, og at vi muligt, hvis de Planer, der ere oppe, navnlig med Lotteriet, lykkes, ville kunne indvinde saa meget, at Statskassen maaske helt slipper fri for Tilskud til Øerne i Fremtiden.

Jeg skal gøre enkelte spredte Bemærkninger vedrørende denne Række af Lovforslag og vil da begynde med det Lovforslag, som Finansministeren selv betegner som det vigtigste af dem alle ti, nemlig Loven om Indførelse af et Gendarmerikorps i Vestindien. Dette Forslag vil jo medføre en Besparelse, som det oplyses, af 66,000 Francs eller 47,500 Kr., og Hærstyrken derovre vil blive reduceret til omtrent Halvdelen af, hvad den er i dette Øjeblik. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, havde han sat sig det som Opgave at bringe denne Hærstyrke ned, og saa vidt jeg forstod, havde han ønsket at bringe den endnu længere ned, men det var ikke lykkedes ham, fordi det mødte Modstand paa Øerne, og den højtærede Minister sagde, at visse Klasser af Befolkningen endnu havde en Skræk i Blodet efter Negeropstanden i 1878. Det vil jeg godt tro, at der er Folk derovre, der have en saadan Skræk i Blodet. Det tror jeg er Tilfældet alle Steder, hvor der findes en Overklasse, der har tilrevet sig saa godt som hele Magten, en Overklasse, der sidder inde med hele den politiske Magt, og som endvidere er i Besiddelse af de største økonomiske Fordele, og hvor der paa den anden Side er en Underklasse, som er umyndig, som ingen politiske Rettigheder har, som holdes nede i Fattigdom og Uvidenhed. Hvor Samfundsforholdene ere af en saadan Beskaffenhed, der vandrer Overklassen omkring med Skræk i Blodet. De frygte for, at de ikke kunne bevare deres Magtstilling, og man vil saadanne Steder altid høre Raab om meget Militær, meget Politik, store Udgifter til Ordenens Opretholdelse. Det glæder mig imidlertid, at det er lykkedes